NORAKSTS

Lieta Nr. A 42 5900 08
Lietvedības Nr. A 1578-10/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 15.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Flama" pārstāvei *K.U.* un pilnvarotajam pārstāvim *V.V.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Autotransporta inspekcijas pilnvarotajai pārstāvei *I.T.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Flama" (vienotais reģistrācijas Nr.40003946716) pieteikumā par Autotransporta inspekcijas 2008.gada 6.maija lēmuma Nr.207 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 27.februārī Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas inspektors sastādīja sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Flama" (turpmāk – SIA „Flama" vai pieteicēja) administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA 408969 par to, ka 2008.gada 27.februārī ap plkst.10:00 transportlīdzekļa vadītājs *J.U.* vadīja SIA „Flama" piederošo transportlīdzekli VOLVO FM12 ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, pa maršrutu Spuņciems – Rīga, ar smilšu kravu. Pavadzīme Nr.61, izdota 2008.gada 27.februārī. Veicot minētā transportlīdzekļa faktiskās masas svēršanu ar svariem HAENNI WL 103, plātņu Nr.3578 un Nr.3581, konstatēja pārkāpumu fiksējot transportlīdzekļa otrās ass slodzi 11 950 kg un trešās ass slodzi 11 800 kg, kā arī transportlīdzekļa faktisko masu 31 950 kg. Pēc pieļaujamās kļūdas 5% atrēķināšanas, transportlīdzekļa otrās ass slodze 11 352,5 kg, bet trešās ass slodze 11 210 kg, kā arī faktiskā masa 30 352,5 kg. Otrās ass slodze pārsniegta par 1 852,5 kg un trešās ass slodze pārsniegta par 1 710 kg, faktiskā masa par 4 352,5 kg. Tādejādi SIA „Flama" pārkāpusi Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 208.punkta un 3.pielikuma prasības. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 149.^{33} panta desmitajā daļā.

Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītājs 2008.gada 12.martā pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA408969 (turpmāk – sākotnējais lēmums) sodīt SIA „Flama" ar naudas sodu piectūkstoš latu apmērā.

[2] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, SIA „Flama" to apstrīdēja Autotransporta inspekcijas vadītājam. 2008.gada 6.maijā Autotransporta inspekcijas vadītāja vietnieks pieņēma lēmumu Nr.207, ar kuru nolēma atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu.

[3] 2008.gada 9.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Flama" pieteikums par Autotransporta inspekcijas 2008.gada 6.maija lēmuma Nr.207 (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Apstrīdot sākotnējo lēmumu, pieteicēja iesniedza 2008.gada 12.februārī Ceļu satiksmes drošības direkcijā (turpmāk – CSDD) izdoto transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības Nr.AE0592182 kopiju, no kuras redzams, ka automašīnas VOLVO F12, reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pilna masa ir 25 700 kg, bet pašmasa ir 12 700 kg. 2008.gada 17.martā CSDD Rīgas nodaļā, pamatojoties uz *J.U.* iesniegumu, tika nosvērta automašīna VOLVO F12, reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, un konstatēts, ka automašīnas reālais svars (pašmasa) ir 13 520 kg, tas ir svara starpība 820 kg, par kuru nebija zināms automašīnas īpašniekam un vadītājam.

[3.2] No 2008.gada 17.marta SIA „Volvo Truck Latvia" izziņas Nr.803/399 (adresēta CSDD), redzams, ka automobiļa VOLVO F12, reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tehniski pieļaujamā pilnā masa ir 35 000 kg. Automobilim tika uzstādīta atbilstoša ražotāja plāksnīte. Pieteicējas rīcībā ir informācija, ka minētās automašīnas iepriekšējais īpašnieks, nolūkā būtiski samazināt ievedmuitas maksājumus, bija apzināti piestiprinājis automašīnai ražotāja plāksnīti ar nepatiesiem datiem.

[3.3] Atsaucoties uz 1996.gada 23.aprīļa Ministru kabineta noteikumiem Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" 22.punktu un 4.3 nodaļu, atbildētāja ir noraidījusi iesniegtos pierādījumus, norādot, ka tiem nav juridiska spēka. Rodoties šaubām par dokumenta izcelsmes likumību, atbildētājai bija pienākums pieprasīt iesniegt pārbaudei dokumenta oriģinālu.

Šāda atbildētājas rīcība ir vērtējama kā Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 9.panta „Patvaļas aizlieguma princips" rupjš pārkāpums, tas ir, nolūkā panāk valsts pārvaldes iestādei labvēlīgu lēmumu tiek pilnībā ignorēti un, formālu, birokrātisku apsvērumu dēļ, noraidīti būtiskākie pieteicējas pierādījumi.

[3.4] Atbildētājs nav vērtējis apstākli, ka 2008.gada 27.februārī SIA „Flama" vispār nebija uzdevusi automašīnas VOLVO F12, reģistrācijas

numurs */reģistrācijas numurs/*, vadītājam *J.U.* veikt smilšu pārvadājumus. Automašīna atradās *J.U.* rīcībā un viņš pats personīgu motīvu vadīts izrakstīja pavadzīmi Nr.61 un veda smiltis.

[3.5] LAPK 248.panta pirmajā daļā noteikts, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu norāda pārkāpuma būtību, normatīvo aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu. Autotransporta inspekcijas inspektors administratīvā protokolu Nr.BA 408969 8.punktā norāda, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 208.punkts, 3.pielikums. Savukārt, Ceļu satiksmes noteikumu 208.pantā un 3.pielikumā nav norādīti Ministru kabineta 2001.gada 6.februāra noteikumi Nr.48 „Noteikumi par lielgabarīta un smagsvara pārvadājumiem", ar kuriem atbildētāja pamato Lēmumu. Sekojoši, ne administratīvā protokola sastādīšanas laikā, ne Autotransporta inspekcijā pieteicējai nebija dota iespēja realizēt LAPK 260.pantā noteiktās tiesības izteikt savu viedokli pilnībā par konkrēto pārkāpumu pēc būtības. Pie šādiem apstākļiem atbildētāja ir prettiesiski ierobežojusi pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesību apjomu, faktiski pieņēmusi aizmugurisku lēmumu ar brīvu likumdošanas interpretāciju, kas ir rupjš administratīvās likumdošanas pārkāpums.

[4] Atbildētāju pārstāvošā iestāde Autotransporta inspekcija tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Pietiecējas teorētiskie aprēķini, kā arī iesniegtā izziņa Nr.803/399 un pašmasas noteikšanas protokols nenosaka transportlīdzekļa faktisko masu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.17.apakšpunktu, faktiskā masa ir transportlīdzekļa masa kopā ar transportlīdzekļa vadītāju, pasažieriem un kravu. Vilcējam ar piekabi (puspiekabi) faktiskā masa ir vilcēja un piekabes (puspiekabes) faktisko masu summa.

Precīzu transportlīdzekļa faktisko masu un asu slodzi var noteikt tikai, izmantojot svēršanas metodi, kas tika izdarīts kontroles laikā.

[4.2] Svēršanai izmantotie HAENNI portatīvie auto svari WL 103 atbilst likuma „Par mērījumu vienotību" un Ministru Kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.180 „Neautomātisko svaru atbilstības novērtēšanas noteikumi" prasībām.

[4.3] No lietas materiāliem nav redzams, ka SIA „Flama" pārstāvim būtu bijusi liegta iespēja iepazīties ar lietas materiāliem.

No lietas materiāliem redzams, ka administratīvā pārkāpuma lieta izskatīta, piedaloties SIA „Flama" pārstāvei *K.U.* Lietas izskatīšanas laikā tika izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās tiesības un pienākumi, kas apliecināts ar SIA „Flama" pārstāvja parakstu.

[5] Pieteicējas pārstāvji tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, balstoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

[6] Atbildētāja pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[7] Tiesas sēdē tika nopratināts liecinieks *J.U.*

Motīvu daļa

[8] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieka liecību, atzīst, ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[9] Lēmumā konstatēts, ka pieteicēja ir pārkāpusi 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 208.punkta prasības, kur noteikts, ja kravas automobiļu, kuru pilna masa pārsniedz 3,5 tonnas, autobusu un to piekabju, kā arī transportlīdzekļu sastāvu gabarīti ar kravu vai bez tās, ar noņemamo aprīkojumu vai bez tā, faktiskā masa vai ass slodze pārsniedz šo noteikumu 3.pielikumā noteiktos lielumus, atļauja braukšanai pa ceļiem jāsaņem normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Atļaujas netiek izsniegtas dalāmu kravu pārvadājumiem ar transportlīdzekļiem, kuru gabarīti pārsniedz šo noteikumu 3.pielikumā noteiktos lielumus.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 3.pielikuma 10.1.4.apakšpunktu, pieļaujamā divasu tilta slodze ir 19 tonnas, ar nosacījumu, ja katras ass slodze nepārsniedz 9,5 tonnas.

[10] LAPK 149.^{33} panta desmitajā daļā (redakcijā, kas bija spēkā pārsūdzētā Lēmuma pieņemšanas laikā) noteikts, ka par kravas pārvadāšanu bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu par 6 tonnām vai vairāk vai ass slodzi par 1,5 tonnām vai vairāk uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt līdz četrsimt latiem, kravas pārvadātājam vai nosūtītājam – fiziskajai personai – no četrsimt līdz piecsimt latiem, bet kravas pārvadātājam vai nosūtītājam – juridiskajai personai – no pieciem tūkstošiem līdz desmit tūkstošiem latu.

Tādējādi, lai juridisku personu – kravas pārvadātāju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{33} panta desmito daļu, ir jākonstatē, ka veikta kravas pārvadāšana bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu par 6 tonnām vai vairāk vai ass slodzi par 1,5 tonnām.

[11] Lietā nav strīda, ka kravas pārvadāšana tika veikta ar transportlīdzekli, kura pilna masa pārsniedz 3,5 tonnas. Nav arī strīda, ka transportlīdzeklim VOLVO FM12, reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ar kuru pieteicēja veica kravas pārvadājumu, atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 3.pielikuma 10.1.4.punktam, pieļaujamā divasu tilta

slodze ir 19 tonnas un slodze uz vienu asi nedrīkst pārsniegt 9,5 tonnas, jo nav saņemta atļauja veikt kravu pārvadājumu ar lielāku ass slodzi.

Lietā ir strīds par to, vai Autotransporta inspekcijas amatpersonas, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemot Lēmumu lietā, ir pareizi noteikušas administratīvā pārkāpuma sastāvu – pie administratīvās atbildības saucamo personu, pareizi noteikušas pārsniegto pieļaujamo faktisko masu un uzklausījušas pieteicēju.

[12] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad kā pierādījumi izskatāmajā lietā ir administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA 408969 *(lietas 23.lapa)*, pavadzīme Nr.61 *(lietas 27.lapa)*, transportlīdzekļa vadītāja sniegtie paskaidrojumi *(lietas 26.lapa)*, pieteicējas paskaidrojumi *(lietas 31.lapa)*, foto attēls, kuros redzams transportlīdzeklis *(lietas 28.lapa)* un mērierīces – portatīvo svaru „Haenni WL-103", mērījuma izdruka Nr.463 *(lietas 24.lapa)*.

[13] Izvērtējot lietā savāktos pierādījumus – protokolu, transportlīdzekļa vadītāja paskaidrojumu, foto attēlu un veikto mērījumu (svēršanu) izdruku, tiesa secina, ka ar tiem ir pierādīts fakts, ka pieteicēja ir pieļāvusi administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta LAPK $149.^{33}$ panta desmitajā daļā. Proti pieteicēja ir pārvadājusi kravu bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo ass slodzi par 1,5 tonnām.

[13.1] Protokolā nepārprotami ir identificēts vadītais transportlīdzeklis un pieteicēja kā kravas pārvadātāja. Atbildētājas darbinieki, izmantojot portatīvos svarus, ir veikuši mērījumus (svēršanu), lai noskaidrotu transportlīdzekļa kopējo masu un dzenošo ašu masu. Mērījumu rezultātā (ievērojot ražotāja noteikto maksimālo pieļaujamo mērījumu kļūdu – 5%), konstatēts, ka transportlīdzekļa faktiskā masa ir 30 352,5 kg, bet svara sadalījums pa asīm – otrā ass 11 352,5 kg, trešā ass 11 210 kg. Ievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 3.pielikuma 10.1.4.punktā izvirzīto prasību, ka katras ass slodze nedrīkst pārsniegt 9500 kg, secināms, ka otrās ass slodze ir pārsniegta par 1852,5 kg, bet trešās ass slodze pārsniegta par 1710 kg. No pievienotajā foto attēlā redzamā secināms, ka

mērījums ir veikts tieši protokolā aprakstītajam transportlīdzeklim.

[13.2] Tiesa nepiešķir ticamību transportlīdzekļa vadītāja norādītajam, ka kravu vedis savām vajadzībām, nesaskaņojot to ar pieteicēju.

Kravas pārvadājums veikts ar pieteicējai turējumā esošu transportlīdzekli, transportlīdzekļa vadītājs ir pieteicējas darbinieks kā arī kravas pavaddokumentā – pavadzīmē Nr.61, norādīti pieteicējas rekvizīti. Tiesa uzskata, ka ar šiem pierādījumiem ir pierādīts kravas pārvadājumu veikusi pieteicēja.

[13.3] Lietā nav izšķirošas nozīmes, ka transportlīdzekļa pašmasa faktiski ir par 820 kg lielāka, nekā norādīts transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā *(lietas 10., 11.lapa)*.

Pieteicēja sodīta par to, ka otrās ass un trešās ass slodze ir pārsniegusi Ceļu satiksmes noteikumu 3.pielikuma 10.1.4.punktā pieļaujamo 9500 kg svaru. Apstāklis, ka transportlīdzekļa pašmasa faktiski ir lielāka nekāda veidā neietekmē atbildētājas veikto mērījumu rezultātus, kur noteikta transportlīdzekļa otrās un trešās ass slodzes un transportlīdzekļa faktiskā masa ar kravu.

[13.4] Saskaņā ar pavadzīmē norādīto transportlīdzeklis pārvadāja smilšu kravu. Tiesas ieskatā vispārzināms ir fakts, ka šāda veida kravu kubikmetra svars var būtiski mainīties gan atkarībā no meteoroloģiskajiem apstākļiem (nokrišņi lietus veidā), gan no smilts sastāva. Veicot kravas uzkraušanu pārvadātājam ir jāņem vērā šie apstākļi un jāseko, lai netiktu pārsniegts pieļaujamais svars.

Izvērtējot pieteicēja darbības, tiesa atzīst, ka tajās ir konstatējama administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse – pieteicēja vainojama rīcība, kas izpaudusies neuzmanības formā. Proti, pieteicēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu aiz neuzmanības. Saskaņā ar LAPK 11.pantu administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvusies, ka tās varēs novērst, vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Izskatāmajā lietā tiesa uzskata, ka arī transportlīdzekļa vadītājam ar atbilstošas kategorijas autovadītāja tiesībām un ilgstošo pieredzi, vajadzēja un viņš varēja paredzēt kaitīgās sekas, kas var iestāties, ja viņš pārvadās kravu, kas pārsniedz atļauto divasu tilta slodzi. Tā kā pieteicēja paļāvās uz normatīvi neregulētiem vispārējiem un nekonkretizētiem aprēķiniem, tad pieteicējai bija arī jāapzinās, ka gadījumā, ja tiks iekrauta pārlieku liela krava, var tikt pārsniegta Ceļu satiksmes noteikumos noteiktā divasu tilta slodze, bet atļaujas šādu kravu pārvadāšanai pieteicējai nav.

[13.5] Ar lietas materiāliem neapstiprinās pieteicējas norādītais, ka ne administratīvā protokola sastādīšanas laikā, ne Autotransporta inspekcijā

pieteicējai nebija dota iespēja realizēt LAPK 260.pantā noteiktās tiesības izteikt savu viedokli pilnībā par konkrēto pārkāpumu pēc būtības.

No lietas materiāliem redzams, ka administratīvā pārkāpuma lieta izskatīta, piedaloties pieteicējas pārstāvei *K.U.* Lietas izskatīšanas laikā pieteicējas pārstāve sniegusi rakstveida paskaidrojumus *(lietas 31.lapa)* un pieteicējas pārstāvei izskaidrotas LAPK 260.pantā noteiktās tiesības un pienākumi, kas apliecināts ar SIA „Flama" pārstāves parakstu *(lietas 33.lapa)*.

[14] Tiesa konstatē, ka ar 2009.gada 22.janvāra likuma „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" 9.punktu izdarīti grozījumi LAPK 149.^{33} panta desmitajā daļā.

Šobrīd spēkā esošajā kodeksa redakcijā LAPK 149.^{33} panta desmitajā daļā noteikts, ka par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu par 8 tonnām vai vairāk vai ass slodzi par 3,5 tonnām vai vairāk, vai tilta slodzi, ja atsevišķi nav noteikta katras tilta ass pieļaujamā slodze, par 5 tonnām vai vairāk, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt līdz piecsimt latiem, kravas pārvadātājam – no tūkstoš sešsimt līdz četrtūkstoš latiem vai nosūtītājam – fiziskajai personai – no četrsimt līdz piecsimt latiem, bet juridiskajai personai – no tūkstoš sešsimt līdz četrtūkstoš latiem.

Savukārt šobrīd spēkā esošajā kodeksa redakcijā LAPK 149.^{33} panta astotajā daļā noteikts, ka autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu no 2 līdz 5 tonnām vai ass slodzi no 0,5 līdz 2 tonnām, vai tilta slodzi, ja atsevišķi nav noteikta katras tilta ass pieļaujamā slodze, no 1 tonnas līdz 3 tonnām, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt divdesmit pieciem latiem, kravas pārvadātājam – no četrsimt līdz tūkstoš latiem vai nosūtītājam – fiziskajai personai – no simt līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajai personai – no četrsimt līdz tūkstoš latiem.

Līdz ar to pieteicējas izdarītais administratīvais pārkāpums tagad atbilst LAPK 149.33 panta astotajā daļā noteiktajām tiesiskā sastāva pazīmēm.

[15] Kā saistībā ar iepriekš minēto LAPK normu norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts) 2009.gada 9.aprīļa spriedumā lietā Nr.SKA-118, lai arī likumprojekta anotācijā tā sagatavotāji norādījuši, ka „katra pārsniegtā tonna rada ievērojamu kaitējumu jau tā sliktajā stāvoklī esošajiem ceļiem" un vēlējušies „paredzēt konstantu naudas sodu par katru pārsniegto tonnu", (sk. likumprojekta „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" anotāciju, pieejama Saeimas mājas lapā, *http://titania.saeima.lv/LIVS/SaeimaLIVS.nsf/0/B8351C767421AAB1C2257*

3520047F8DB?OpenDocument), tomēr galarezultātā likumdevējs tiesībpolitiski izšķīries būtiski mīkstināt atbildības apmēru par ceļu bojāšanu ar pārkrautajiem transportlīdzekļiem un konstantu naudas sodu par katru pārsniegto tonnu tā arī nav noteicis *(sk., minētā sprieduma 10.punktu)*.

Senāts norādīja, ka tiesa ir padota likumam, tādēļ tai ir pienākums ievērot LAPK 8.panta otrās daļas pirmo teikumu, kas noteic, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas *(sk., turpat)*.

Ievērojot minēto, tiesas ieskatā pieteicējai par LAPK 149.[33] panta desmitajā daļā paredzētā pārkāpumu izdarīšanu uzliktā soda apmērs ir pārskatāms, jo spēkā stājies likums, kas mīkstina atbildību par minēto administratīvo pārkāpumu.

[16] Tiesa konstatē, ka pieteicējai bija piemērots minimālais normas sankcijā noteiktais naudas sods. Līdz ar to tiesai ir pamats noteikt minimālo jaunās tiesību normas sankcijā noteikto naudas sodu.

Tādejādi saskaņā ar LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punktu, tiesa uzskata, ka pieteicējai piemērotais sods ir grozāms un nosakāms četrsimt latu apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.panta trešo daļu, 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, tiesa

nosprieda:

grozīt Autotransporta inspekcijas 2008.gada 6.maija lēmumu Nr.207 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA 408969), nosakot, ka par LAPK 149.[33] panta astotajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Flama" ir piemērojams naudas sods četrsimt latu apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) M.Birkmanis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ M.Birkmanis
Rīgā, 2010.gada 15.janvārī.